

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Anastasia M. 22. Dec.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

S. ANASTASIA M. 22. Dec.

ANASTASIA è Romano & patricio sanguine patrem in fide agnovit S. Chryfogonum. Nupta viro (Publio nomen erat) à Christiana religione alieno, matrimonii usu semper abstinuit, sive castitatis amore, sive superstitionis odio. Interea tamen mater pro Christo vincitorum audiebat, quos illa summis studiis ultimisque servitiis colebat, tunc præsertim, cum conjux malus malam mortem obiit, qui carcere omnibusque malis, dum vivit, ANASTASIAM exercuit. Publio Vlpianus in impietate successit, sed quod vim inferre castissimæ tentasset, oculis primò orbatus, mox vitâ eiectus, Publium ad orcum quoq; subsecutus est. Sub hac cum bene magnus numerus Christianorum in navim perforatam imponeretur, certo naufragio perituris dux ANASTASIA data est. Sed neque sic navigantibus sidera defuerunt. Visa est in velis D. Theodora nuper è flammis cum tribus filiis astris inserta. Hæc Helenâ magis propitia navim ad littus appulit. Sed hem in portu alia tempestas insurgit! ANASTASIA tribus palis alligata igne exurit; focia turba omnis per diversa supplicia fortes animos expirat, eâ in vultu & oculis lætitiâ, ut ad nuptias ire omnes

di-

dixisset. Et ibant, sed Agni; ituri porro, quocumque hic iverit. quid? quod vestigia sua, quò nos etiam sequi sciremus, sanguine signarunt. *Ex Metaphr.*

S. VICTORIA V. ET M.

23. Decembris.

Nempe nuptias VICTORIA parabat, nihil magis sollicita, quam ut ad eandem abhorrentem Anatoliam, impelleret. Aiebat itaque nuptias primos homines celebrasse, DEO ipso paranympho. Eandem sacrosantas ab omnibus gentibus, etiam Christianis, habitas esse. Christum nuptias adiisse & miraculo probasse: ipsum adeò despondere sibi Ecclesiam voluisse. denique quid liberis & nepotibus dubitaret orbem implere, quando, ut hic cresceret, DEVS imperasset? Contra pugnabat Anatolia, in primâ mundi ætate hæc locum habuisse, cum juvenem hunc crescere & impleri inquilinis opus erat. At nunc incolas non tam orbi quam cælo deesse. Christum non nisi è Virgine voluisse nasci, vivere mori; virginem voluisse, Sponsum Ecclesie non nisi Virginis esse. Neque verò se nuptias respuere, modo sponsus Deus esset. Videret ipsa, an hic terræ filio postponendus esset? Nuper adeò se ex Angelis didicisse (& didicerat) dotem huic unicè virginitatē placere,
Eois